

Den fg. formand (Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af retsplejeloven og færdselsloven. (Forhøjelse af grænsen for underretssager, politisagsbehandling af færdselssager m. v.).

(Lovforslag nr. 51. Fremsat 24/10 74).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ole Espersen (S):

Det er et lovforslag, som ser meget teknisk ud ved en umiddelbar gennemlæsning, men som i virkeligheden er ret så radikalt.

Forslagets hensigt er særdeles anerkendelsesværdig, der er nogle helt urimelig lange berammelsestider ved vore landsretter, helt op til 1 år. Det betyder i realiteten, at justitsvæsenet er suspenderet i forhold til de mennesker, der har brug for det i dette år. Det kan ikke accepteres i det lange løb, og derfor er det godt, der kommer et forslag, der prøver at løse disse problemer.

Der er tale om at rationalisere sig frem til en løsning, men det er også klart, at vi bevæger os på et område, hvor vi, når vi skal rationalisere, er nødt til at se, om vi derved kommer til at sætte andre og måske væsentligere hensyn til side. Der er ikke noget, der er så væsentligt i en retsstat som domstolens effektive, grundige og uafhængige funktion. Der er ikke noget, der er så væsentligt i en retsstat som tillid mellem befolkningen og domstolene. Disse forhold gør, at vi, når vi skal rationalisere, nøje må undersøge, om vi kommer til at sætte disse væsentlige hensyn til side.

Hovedprincippet i lovforslaget er det, at man for at skære ventetiden ved landsretterne ned fjerner en del sager fra landsretterne og lægger dem hen til underretterne. For ikke at bebyrde disse i for stort omfang vil man gøre behandlingen af en række sager ved underretterne mere enkel.

Jeg skal kort se på nogle enkeltheder i lovforslaget. Tanken om at forøge grænsen for de sager, der skal behandles ved under-

ret, fra 10.000 kr. til 30.000 kr. kan mit parti tilslutte sig. Der er tale om noget, der går ud over, hvad almindelige prisajourføringer ville tilsige — det går måske en halv snes tusinde kroner derudover — men vi mener ikke, at der er væsentlige betænkninger forbundet med det.

Et andet forslag af samme art er vi derimod mere kølige over for. Det drejer sig om forslaget om, at alle sager, der opstår mellem arbejdsgivere og arbejdere, uden videre skal være underretssager, uanset hvor stort et beløb disse sager måtte vedrøre, og uanset hvor komplicerede de måtte være. Det er naturligt, når man efterlyser sager, der kan henlægges til underretten, at man ser, om der er visse sagstyper, der kan udskilles, og det er klart, at disse sagstyper, jeg nævnte her, kan udskilles.

På den anden side er muligheden for at udskille ikke i sig selv et tilstrækkeligt vægtigt argument for at foretage udskillelsen, for hvis disse sager nemlig er komplicerede og måske omfatter meget store værdier, så taler de almindelige principper i retsplejeloven for, at de behandles af landsretten som første instans. Vi kan meget vel her tænke os sager af en værdi på 400.000-500.000 kr., som i kraft af forslaget ville være underretssager, uden at vi kan sige, at disse sager er så ukomplicerede, at det af den grund er rimeligt. Derfor er vi som sagt betænkelige, og vi mener, at man nok må overveje at ændre dette forslag i udvalget.

Jeg skal derefter gøre et par bemærkninger til forslaget om ændringer i færdselsloven. Ændringerne går ud på, at alle frakendelsessager skal være politisager, dvs. at domsmændene skal afskaffes, når frakendelsessager skal behandles.

Man kan, når man skal rationalisere et område som dette, gøre det på to principielt forskellige måder. Man kan gøre selve lovregerne mere klare og utvetydige og derved spare retssager. Det er den ene vej. Den anden vej er, at man gør selve behandlingen mere enkel, f. eks. ved at afskaffe domsmændene, og det er den sidste, man har valgt her.

Vi er betænkelige ved denne fremgangsmåde. Vi mener, at domsmandsinstitutionen, at den medvirken, vi har fra det læge elements side i vore domstole, er så vigtigt, at der må meget, meget stærke argumenter